

08.06.2020 r.

Dzień dobry w poniedziałek.

Mam nadzieję, że odpoczęliście po weekendzie.

W tym tygodniu będziemy rozmawiali o zwierzętach. Dowiedziecie się wielu ciekawych rzeczy.



Tematyka tygodnia: Zwierzęta małe i duże

Temat dnia: Zwierzęta z całego świata.

Cele ogólne: doskonalenie umiejętności uważnego słuchania tekstu i wypowiadania się na temat jego treści, rozwijanie sprawności manualnej, kształcenie wyobraźni i pomysłowości.

Zadanie 1 - Ćwiczenia poranne przy muzyce:

Zapraszam do zabawy ruchowej, aby miło zacząć dzień:

<https://youtu.be/S5TFdKc6TB4>

Zadanie 2 - Słuchanie opowiadania M. Bennewicza „Zwierzęta małe i duże”.

- Posłuchajcie uważnie opowiadania i zapamiętajcie, czym różni się pszczoła od osy. Jakie zwierzęta mają podobny kolor skóry, dlaczego konie noszą takie dziwne nazwy.

„Zwierzęta małe i duże” – opowiadanie M. Bennewicza

- Osa! – Ada zaczęła nerwowo machać rękami, żeby odgonić owada.
- To nie jest osa, tylko pszczoła – stwierdziła spokojnie babcia. – Przestań machać, to spokojnie odleci i nic ci nie zrobi. A jak machasz, to możesz ją tylko zdenerwować. Pomyśli, że chcesz jej zrobić krzywdę.
- Skąd wiesz, babciu, że to pszczoła? – spytała Ada.
- Mój tata był pszczelarzem, a teraz mój brat, Stanisław, również zajmuje się pszczelarstwem. Całe dzieciństwo mieszkaliśmy z pszczołami. Osy są dłuższe i jaśniejsze od pszczoł. A pszczołki są krępe, grubiutkie i ciemne. Mają też więcej brązowych włosków. Pewnie szukała tutaj pyłku kwiatów. Pszczoły rzadko kogoś żądla bez powodu, to bardzo pożyteczne owady.
- Wiem, babciu, robią miód – stwierdziła Ada.
- Tak, aniołku. – Babcia czasem w ten miły sposób zwracała się do Ady. – Pszczoły

wytwarzają miód z pyłku kwiatów. Muszą się dużo napracować, żeby zebrać zapasy. Jeden słoiczek miodu to praca setek pszczoł.



Pszczoła



Osa

- Babciu, a skąd pszczoły wiedzą, dokąd mają lecieć po ten pyłek, z którego robią miód – spytał Adam. – Przecież nie potrafią mówić. Nie mogą spytać o drogę, nie mają też map ani nawigacji.
- Pszczoły wylatują z ula na zwiad. Jeśli któraś z nich znajdzie pole pełne smacznego pyłku kwiatowego, na przykład kwitnącego rzepaku, lub aleję lip, wówczas zbiera pyłek i wraca do ula. Na miejscu informuje pozostałe pszczoły w ich specjalnym, tajemniczym języku. – W tajemniczym języku? – zdziwił się Adam.
- Tak – przytaknęła babcia. – Pszczółka tańczy i w ten sposób pokazuje innym pszczołom, którędy lecieć na pole obfite w pyłek, jak jest daleko i jakie znaki po drodze wskażą właściwy kierunek.
- Tańczy? – powtórzyła Ada.
- Tak jest, macha skrzydełkami, wykonuje specjalne kroki i to jest tajemnicza mowa pszczoł. Inne się przyglądają, a potem, żeby zapamiętać trasę, naśladują ruchy mądrej przewodniczki. I już kilka chwil później pole jest pełne pszczoł, które zbierają pyłek. Pszczoły przenoszą pyłek z kwiatu na kwiat, dzięki czemu zapylają kwiaty, a te mogą potem zmienić się w owoce.
- A przy okazji z pyłku powstaje miód – dodała Ada.
- Znakomicie – pochwaliła ją babcia.
- Pszczoła jest prawie takiego samego koloru jak żyrafa – stwierdził Adam, który przeglądał właśnie książkę o zwierzętach. – Czy żyrafy też zapylają kwiaty? – Chłopiec wskazał fotografię, na której długi język żyrafy dotykał liści na wysokim drzewie.
- Nie, syneczku – odpowiedziała babcia, która była biologiem, dlatego знаła się na zwierzętach jak nikt w rodzinie. – Żyrafy jedzą liście. Muszą szybko obgryźć jedno drzewo akacji, gdyż ta roślina potrafi ostrzegać inne w pobliżu przed intruzami.

- Babciu, w jaki sposób akacje ostrzegają się nawzajem? – spytała Ada.
- Po kilku minutach obgryzania sok w liściach robi się gorzki i przestaje żyrafom smakować. Dzięki temu akacja traci tylko trochę liści. Gdyby nie ten ochronny zabieg, mogłaby stracić ich zbyt wiele i nie przeżyć. Jednak dzięki mechanizmowi obronnemu chroni siebie i inne drzewa w pobliżu, które na sygnał także gorzknieją.
- Bardzo mądre te akacje – stwierdziła Ada.
- Ciekawe, czy na świecie są jeszcze inne zwierzęta w podobnym kolorze jak pszczoły i żyrafy – zamyślił się Adam.
- Nie mówi się „w kolorze” tylko w podobnym umaszczeniu, prawda, babciu? – Ada zrobiła mądrą minę.
- Adam wzruszył ramionami i ostentacyjnie odwrócił się, zakrywając książkę.
- Można mówić, jak się chce – zachnął się.
- Zamiast się kłócić i robić sobie przykrość, poszukajcie zwierząt podobnych do pszczoł, czyli żółto- pomarańczowo- brązowych – zarządziła babcia. Pogłaskała Adama po głowie i poprosiła o przyniesienie kilku książek. Po chwili na stole pojawiły się zdjęcia i rysunki tygrysa, szerszenia, kota domowego, psa, kameleona i konia.
- Co do słowa „umaszczenie” to prawda, tak się mówi – stwierdziła babcia. – Kolor zwierzęcia to inaczej jego umaszczenie. Hodowcy koni nazywają w bardzo ciekawy sposób różne kolory, czyli umaszczenia tych zwierząt. Na przykład koń, który wydał się wam podobny do pszczoły, nosi nazwę srokacz albo inaczej koń maści srokatej.



- Adam wstał i po chwili przyniósł kolejną książkę, tym razem z fotografiami koni.
- Naucz nas, babciu, maści koni – zaproponował i wskazał palcem jasnobrązowego

konia z ciemnobrażową grzywą.

– To koń gniady – odpowiedziała babcia, poprawiając okulary.



Adam przerzucił kilka kartek i w końcu jego palec trafił na szarobiałego konia w czarno-brązowe ciapki.



– Wygląda jak lody straciatella – ucieszyła się Ada. – Uwielbiam ten smak.

– To jest maść taranta albo tarantowata – stwierdziła babcia.

Adam wskazał czarnego konia.



– To koń kary – odpowiedział babcia. – Ten ma granatowy połysk, więc mówi się o nim koń kruczy, bo ma umaszczenie podobne do tego ptaka. U koni mówimy o umaszczeniu, u ptaków – o upierzeniu.

– A kruki, babciu, co to za ptaki? – spytała Ada.



– Kruki żyją bardzo długo. Najstarszy żył ponoć w Londynie na zamku Tower. Miał 44 lata. Kruki łączą się w pary na całe życie. Potrafią bronić swego terytorium i są wszystkożerne, czyli jedzą, co im do dzioba wpadnie. – Babcia zaśmiała się i wyciągnęła z szafki herbatniki.

– Super, znamy już cztery umaszczenia koni! – Adam aż klasnął w ręce z radości. –

Srokacz, gniady, taranta i kary.

– Oraz zwyczaję pszczoł, żyraf i kruków – uzupełniła Ada.

– Proponuję małe powtórzenie. Wydrukujemy czarno-białe rysunki koni, a wy pokolorujecie je zgodnie z poznanym umaszczeniem.

– Super! – ucieszyły się dzieciaki.

– Babciu, a można narysować srebrnego konia – spytała Ada. – Takiego jak jednorożec?

– Oczywiście, że tak, koń o srebrnym umaszczeniu to maść siwa lub biała, a lekko kremowa to jeleniowata.



Po przeczytaniu opowiadania proszę zadać dzieciom pytania:

- O jakich zwierzętach opowiadała babcia?
- Czy zapamiętałeś, czym różni się pszczoła od osy?
- Skąd pszczoły wiedzą, gdzie mają lecieć po pyłek kwiatowy?
- Jak myślisz, czy takie naśladowanie ruchów pszczoły jest proste?
Jakie inne zwierzęta mają „kolor” podobny do pszczoł?
- Czy wiecie dlaczego zwierzęta mają paski? (Paski służą za kamuflaż i zapewniają ochronę przed drapieżnikami. Pomagają też regulować temperaturę ciała – czarne paski pochłaniają ciepło, a jasne je oddają).

Zadanie 3 - zabawa ruchowa „Przeszkoda”.

Rodzice ustawiają w pokoju ze sznurka lub skakanek linię stanowiącą rów. Po jednej stronie pastwisko dla koni, po drugiej wodopój. Konie przy muzyce Camille Saint-Saens – „Karnawał zwierząt, Finał” biegają po łące. Na przerwę przeskakują przez wodopój.

<https://www.youtube.com/watch?v=up88KZW5syU>

Zadanie 4 „Jakie to zwierzę?” – ćwiczenia słownikowe.

- Popatrz na obrazki. Nazwij zwierzęta. Teraz spróbuj dokończyć powiedzenia.
Czy wiesz co one oznaczają?

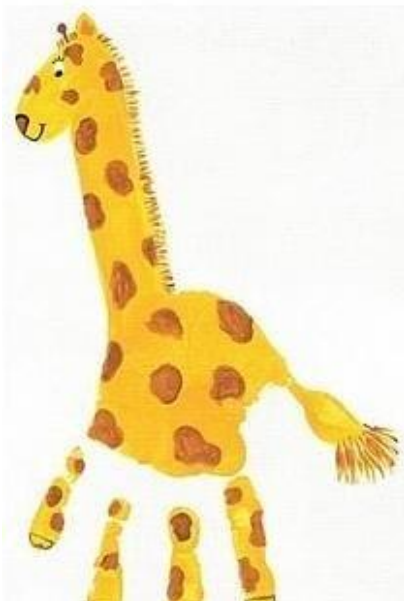




Groźny jak... (lew).
Głodny jak... (wilk)
Uparty jak... (osioł)
Mądry jak... (sowa)
Przebiegły jak... (lis)
W wodzie czuję się jak... (ryba)
Pracowity jak... (mrówka)
Powolny jak... (żółw)
Dumny jak... (paw)
Chodzi po płotach jak... (kot)

Zadanie 5 – praca plastyczna „Żyrafa”

Kochane Muchomorki babcia opowiadała dzieciom również o żyrafie. Dziś proponuję Wam jej wykonanie dowolną techniką.





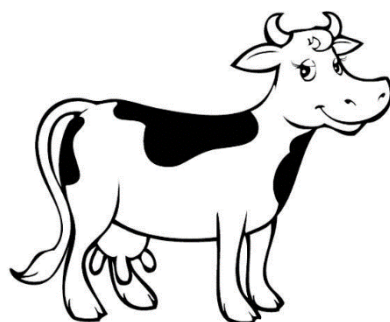
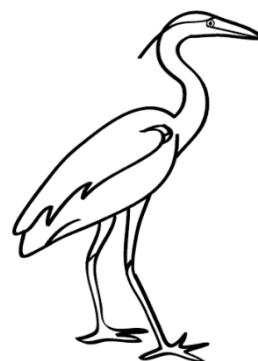
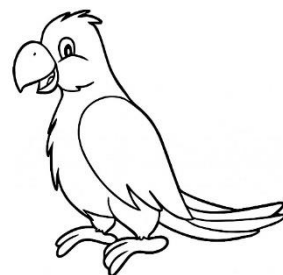
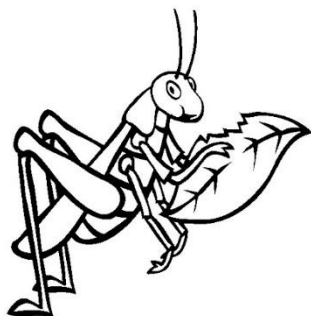
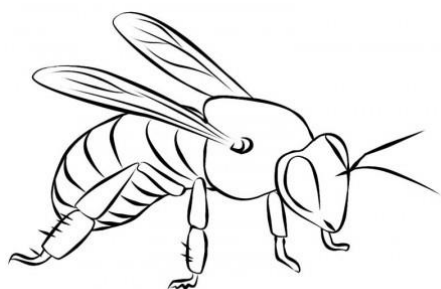
Źródło: pracaplastyczna.pl

Tyle na dziś Muchomoreczki. Zwierząt na świecie jest mnóstwo. Są wysokie jak żyrafa i małe jak pszczołka. Mają różne upierzenia i umaszczenia. Dobrze jest znać choć trochę ciekawostek! Do jutra moje Słodziaki!

Wasza pani

Karta pracy (dla dzieci zainteresowanych)

Otocz czerwoną pętlą owady, niebieską pętlą ptaki, zieloną zwierzęta gospodarskie.



Narysuj zwierzę, które może mówić te słowa.

Jestem rudy. Mam długi ogon.
Podkradam kury z kurnika.

